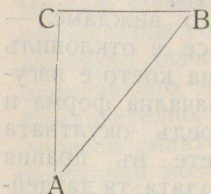

вянето на свѣта зависи изключително отъ връщането на човѣка къмъ първичния животъ, за да работи съ Божественитѣ закони.

Представете си, че имате три сили: АВ — физическа, АС — умствена и СВ — чувствена, т. е. сила на чувствата (фиг. 3). Отношението между тѣзи три сили можемъ да изразимъ по следния начинъ: АВ : АС : СВ. Ако СВ, линията на чувствата, се увеличава, линията АС ще се намалява. Ако линията АС се увеличава, линията СВ ще се намалява. Оттукъ можемъ да изва-

димъ следния законъ: когато свѣтътъ на чувствата въ човѣка се увеличава, или усилва, едновременно съ това въ него отслабва умствениятъ свѣтъ. И обратно: когато умствениятъ свѣтъ въ човѣка се увеличава, свѣтътъ на чувствата въ него намалява.

(Фиг. 3).

Съ други думи казано: когато чувствата преодоляватъ, човѣкъ по-малко мисли; когато умътъ преодолява, човѣкъ по-малко чувствува. Затова хората казватъ, че ученитѣ ще оправятъ свѣта. Съ това тѣ искатъ да кажатъ, че като мислятъ повече, ученитѣ ще бждатъ свободни отъ влиянието на чувствата въ себе си. Тогава ще излѣзе, че като учени, тѣ ще бждатъ по-изтънчени въ мисълта, а по-груби въ чувствата. Въпросътъ е, какъ могатъ да се примирятъ умътъ и сърцето? Споредъ